

Staarbode

Koninklijke Zangvereniging Mastreechter Staar

Beschermvrouwe HKH Prinses Beatrix

Jaargang 71 | Nr 2 | November 2018

De Staar per spoor door Nederland – **Groots met een zachte G** –
Van de Markt naar het oude oefenlokaal – **Over de drempel** naar de toekomst
Enter, een ontmoeting met oude vrienden – **Een zomerse middag**

Inhoudsopgave

02	Voorwoord	13	Het celibaat van de Staar
03	De Staar per spoor door Nederland	15	Enter, een ontmoeting met oude vrienden
04	Grote kerk Naarden - Mastreechter Staar in concert	17	Over de drempel naar de toekomst
06	Groots met een zachte G	18	Fanfaar en de Staar
07	Vrolijke bende	19	Op 19 april 2018 schreef mw. Meuffels dit briefje vanuit Richmond (Australië):
09	Een zomerse middag	21	Peter Gielen, 'ziel van Mastreechter Staar'
10	Preuvenemint: stijf van chauvinisme	25	Een nieuwe secretaris
11	De Vogeltjesdans	27	De chauffeur
12	Van de Markt naar het oude oefenlokaal		
13	In Memoriam		

Voorwoord

Tekst Martijn Dingemans

Voor U ligt de tweede Staarbode van het jaar 2018. Centraal staat het feit dat de Staar dit jaar 135 jaar bestaat. Dat leidde tot een intern feest in de vorm van een grote barbecue bij Stayokay maar ook tot een promotiereis, samen met de NS, langs een paar grote stations waar telkens een miniconcert werd verzorgd.

Groots was ook het optreden in de show van Guus Meeuwis in het PSV stadion in Eindhoven waar we voor 32.000 wild enthousiaste mensen optraden.

Ook dit jaar verschillende optredens in kerken, zoals in de grote kerk in Naarden en de Sint Remigiuskerk in Schimmert, samen met de fanfare St. Caecilia uit Schimmert. Twee grootheden die samen probeerden er iets bijzonders van te maken. Dat geldt trouwens ook voor Enter waar we het collega koor uit Rijssen ontmoetten om samen te concerten.

Tjeu Hermans is weer terug met een column en Jan Morreau met vrolijke herinneringen van vroeger. Ook John Hoenen levert zijn gebruikelijke en professionele bijdrage over de geschiedenis van de Staar. Ditmaal deel 2 over Peter Gielen, misschien wel de belangrijkste grondlegger van de Staar.

En tot slot en zeker niet in de laatste plaats, wordt aandacht besteed aan zangers die kwamen en zangers die gaan.

Ik wens u veel leesplezier.

De Staar per spoor door Nederland

Tekst Ricardo Theunissen
Fotografie Vincent van den Bergh

In de vroege ochtend van zaterdag 22 september 2018 staan 70 Staarzangers in de monumentale hal van het Maastrichtse station. Per spoor gaan zij op tournee om op diverse stations enkele miniconcerten te geven.

Vreugde en verdriet

Het eerste vindt, hoe kan het ook anders, in Maastricht plaats. De Staar opent met het Beati Mortui als eerbetoon aan de vier jonge slachtoffers van het treinongeval eerder die week in Oss. Dit ritueel zal vandaag op elk station worden herhaald. Guus van de Wetering en Xander Bakker begeleiden ons deze dag namens de NS.

De eerste etappe tot Eindhoven reizen we per bus in plaats van met de trein vanwege werkzaamheden aan het spoor. Omdat we wat tijd overhouden totdat we de trein naar Breda nemen zingt de Staar ook in Eindhoven enkele liederen met een beker verse koffie als beloning.

Bijzondere ontmoetingen

In Breda voegt onze pianist Michiel Ballhaus zich bij ons. Hij vindt het een uitdaging om de vaak hese piano's op de stations aan de praat te krijgen en in harmonie met het bronzen Staargeluid te brengen.

Onder de toehoorders zijn burgemeester Depla van Breda en een 92-jarige Staarfan die de dag van zijn leven heeft wanneer hij als toevallige passant getrakteerd wordt op een miniconcert.

Prestissimo Royale

De derde etappe voert ons naar Amsterdam waarbij de trein onder het Groene Hart door gaat met een maximum snelheid van 160km/uur. Voor de Mastreechter Staar het moment om Dwenadzad Rasboinikov aan te heffen en daarmee het eerste koor in Nederland te zijn dat op topsnelheid kan zingen in een trein. Een moment dat wereldwijd live te volgen was op Facebook.

In Amsterdam concernerden we in de monumentale hal van het door de Limburger Pierre Cuypers ontworpen Centraal Station voor een groot publiek dat onthaald wordt op koninklijke koorklanken. Na afloop volgde een fotoshoot in de Koninklijke Wachtkamer waar we het Limburgs Volkslied koninklijk lieten weerklinken.

Hoor de wind waait

Het laatste minconcert weerklinkt die dag in de tochtige stationshal van Rotterdam. Veel publiek begroet de Staarklanken met applaus. Na afloop genieten we van een warm buffet dat door de NS op loopafstand was georganiseerd. Hier nemen we afscheid van Guus en Xander, die ons vandaag zo fantastisch en belangeloos namens de NS hebben begeleid.

Met een half uurtje vertraging verlaten we Rotterdam en via Eindhoven, Weert en Roermond komen we om 22:30 terug in Maastricht.

De Mastreechter Staar was vandaag even terug op Tienertoer, zij het alleen ouder, grijzer en... wijzer.

Grote kerk Naarden - Mastreechter Staar in concert

Tekst Martijn Dingemans
Fotografie Vincent van den Bergh

Op zaterdag 21 april geen Matheus Passion in de Grote Kerk van Naarden, geen bewindslieden die meer om zich heen kijken dan luisteren en geen directe uitzending voor heel Nederland. Maar wel een zeer geboeid publiek dat met veel waardering luisterde naar wat de Staar te bieden had. De Grote Kerk zoals hij letterlijk heet, nodigt uit tot eenvoud, stijl en grootsheid en dat is wat de Staar ook aanbood. Helemaal vol zat de kerk niet en helemaal op tour was de Staar ook niet. Onze vaste sopraan Syrinx Jessen was haar stem kwijt maar niet haar dwarsfluit wat haar tweede (eerste?) professie is. En zo werd het alles bij elkaar toch nog een stijlvolle avond.

Het was niet de eerste keer dat de Staar de Grote Kerk bezocht. Volgens de preses, die een korte inleiding hield, waren we er al vijf keer eerder. De laatste keer was in 2000 toen de stad haar 650-jarig bestaan vierde. Het zou ook kunnen dat het programma op enkele onderdelen nog herkend zou worden. Dat gold in ieder geval niet voor de opening. Met fakkels in de hand betrad de Staar de kerk onder het zingen van de Conquest of Paradise. Händel was vertegenwoordigd met drie liederen en er waren vier liederen die allemaal eindigden met een luid Halleluja.

Een en ander werd vaardig aaneengepraat door René Groenen die voortaan als spreekstalmeester optreedt.

Opvallend was verder dat een aantal liederen voortaan 'oet de kop' wordt aangeboden. Dat verhoogt de concentratie en dus de kwaliteit van het concert.

Wij eindigden met The Holy City met Bèr Schellings als solist. Dat sloeg overigens niet op de stad Naarden. Dat was eerst en vooral geen heilig maar een vestingstadje. Maar de waardering was er niet minder om.

De grote kerk

De Grote of Sint Vituskerk ligt in het centrum van de oude vestingstad Naarden. In zijn oudste vorm was het een eenschepige kruiskerk. Net als in andere Nederlandse steden werd deze in de loop van de 15e eeuw vergroot tot een laatgotische kruisbasiliek met kooromgang. Omstreeks 1479, na de beeldenstorm, werd de kerk opnieuw gewijd. Uit de katholieke periode zijn nog diverse bezienswaardigheden bewaard gebleven zoals de fraaie paneelschilderingen die tussen 1510 en 1518 zijn aangebracht.

Dubbel feest

Het is gebruikelijk dat ongeveer drie kwartier voordat een concert begint, de Staar de concertruimte verlaat om plaats te maken voor het publiek. Meestal verblijven we dan in een wachtruimte maar in Naarden was het mooi weer en dus stonden de meeste zangers buiten bij de zijingang, tegenover een restaurant. In dat restaurant was het feest. Edwin van der Lugt uit Naarden vierde zijn 50ste verjaardag en vierde dat met

Op een zeker moment kwam zijn dochter op ons af. "Zijn jullie dat beroemde koor?"

vele gasten in het restaurant tegenover de Grote Kerk. Op een zeker moment kwam zijn dochter op ons af. "Zijn jullie dat beroemde koor?" Dat viel niet te ontkennen, waarop zij ons vriendelijk en charmant vroeg of wij haar jarige vader dan wilden toezingen. Zo gezegd zo gedaan. De man was er helemaal ondersteboven van, vooral toen hij op een stoel ging staan en de zangers toesprak. Hij zou ons allemaal wel een borrel willen aanbieden, maar dat waren er toch wel iets te veel. Niettemin was hij zeer vereerd en kon zijn feest niet meer kapot.

Groots met een zachte G

Tekst Ricardo Theunissen
Fotografie Vincent van den Bergh

Af en toe komen er evenementen op je muzikale pad die echt bijzonder zijn. Zo ook in het voorjaar van 2018 toen de Staar gevraagd werd als 'special guest' tijdens de jaarlijkse "Groots met een zachte G" concerten van Guus Meeuwis. Omdat we de grote verrassing van de avond zouden zijn mocht dit nieuws absoluut niet uitlekken. Dat leidde bij mijn baas wel tot wat vraagtekens toen ik vrije dagen voor deze concerten aanvroeg!

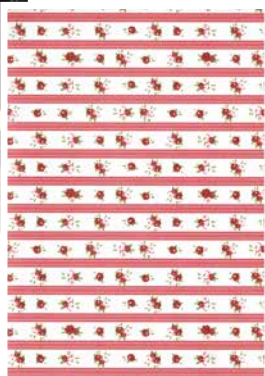
Het betekende in het diepste geheim en met veel plezier repeteren van de nummers. Ook bijzonder was het om als echte Limburgers over heimwee naar Brabant te zingen! Ondersteunende geluidsopnames werden vooraf in de studio gemaakt voor de backing tape. Vrijdag 8 juni 2018 was het grote moment daar toen we onze opwachting maakten in het Philips Stadion van landskampioen PSV.

Polsbandjes gaven onder meer toegang tot de kleedkamers van de voetbalhelden die voor deze keer niet vol hingen met rood witte voetbaltenues maar met zwarte smokings. Veel tijd om alles te bekijken was er niet, want Guus en zijn band wachtten al op ons voor de repetitie en de soundcheck.

Na een uurtje proefzingen met band en orkest en het repeteren van de opkomst begon het grote wachten. Een tijdspanne die meestal wordt gevuld met lezen, rondwandelen en het schieten van mooie selfies voor het thuisfront. Helaas was dit laatste op vrijdag niet toegestaan want ons optreden mocht zeker die eerste dag niet uitlekken! Tegen vijven werd er even tijd gemaakt voor het maken van de groepsfoto van de totale productiecrew met de Staar.

Om half negen begon de eerste van vier concerten en dankzij de videoschermen zat er ook in de kleedkamers van de Maastrichter Staar de stemming er al vlug in. Goed anderhalf uur later werden we door onze charmante begeleidsters Christine en Esmee opgehaald en naar de achterzijde van het podium gebracht. Vanaf hier was het nog een stief kwartier wachten voordat we de eerste tonen van Joost Nuis's "Ik ben zo blij dat ik je niet vergeten ben" hoorden. Dat was het sein om het 45 m brede podium op te marcheren.

Gedemorgen!
 Wat hebben wij
 gisteren genoten van
 een super mooie avond,
 met als verrassing
 een spelkend optreden
 van de Maastrichter
 Sloae!
 Machtig
 Goetjes, Wilbert +
 Oceano
 (2018)

"Dit kaartje kreeg de redactie van Bèr Schellings na ons optreden met Guus Meeuwis in Eindhoven.

Het kaartje was afkomstig van een van zijn buurtgenoten, als dank".

Het gejuich en het applaus van de 34.000 meest jonge toeschouwers op het veld en op de tribunes waren voor iedere zanger ongekend. Want het blijft een apart gevoel om applaus te krijgen zonder dat je ook nog maar één noot gezongen hebt. Even zo bijzonder is het om dirigent Frederik Verhooghe vanaf de bandstand zo ongeveer op de middenstip van het veld het koor te zien dirigeren. Brabant, een lied dat Guus Meeuwis in 2002 op de plaat zette en is uitgegroeid tot het alternatieve Brabantse volkslied, besloot het officiële gedeelte van de show. Meegezongen door 34.000 kelen met evenzovele zwaaiende lichtjes daverde na afloop het applaus tijdens onze de afmars. "Mestreechse sjevraoje" waren het resultaat.

De andere drie dagen hoefde de Staar niet meer zo vroeg in Eindhoven te zijn. Dat gaf ons gelegenheid om (incognito) naar de eerste helft van de show van Guus Meeuwis kijken. En te genieten van zijn feestnummers en ballads, oudere maar ook nieuwe van zijn album 'Geluk'. Het duet met gastartieste Ilse De Lange was indrukwekkend.

Het zondag concert was een matineevoorstelling onder een stralend blauwe hemel. Onder de 34.000 toeschouwers op deze zondagmiddag waren ook een 60-tal Staarvrouwen die in de vroege middag uit Stein waren vertrokken en vanaf de tribune het spektakel konden aanschouwen en aanhoren.

'Groots met een zachte G 2018' werd op dinsdag 12 juni afgesloten met een lach en een traan. De traan was er want voor Jeroen Drummen was het zijn laatste optreden met de Staar en hij blijft met zijn vriend achter in Eindhoven. De lach was er omdat we kunnen terugkijken op een zeer geslaagd project. Voor dirigent Frederik Verhooghe een reden om op de terugweg naar Limburg samen met zijn Staarmannen te proosten op dit Brabantse succes.

Ik sluit graag af met het bruggetje uit het lied 'Brabant':

**De Peel en de Kempen en de Meierij,
 Maar het mooiste van Brabant ben jij
 Dat bende gij... GUUS BEDANKT!**

Vrolijke bende

Tekst Martijn Dingemans

Fotografie Vincent van den Bergh

Als u nu denkt dat wij bij Guus Meeuwis uit volle borst hebben mee gezongen, dan hebt u het mis. Op dinsdag 22 mei hebben wij alles ingezongen in de Marlstone Music Studio in Ulestraten. Een zeer professionele plek, ware het niet dat er slechts plaats was voor 45 zangers. De dirigent mocht kiezen wie mee mocht, maar hij moest zich ook inhouden.

Er werden twee voorwaarden gesteld aan ons optreden. In de eerste plaats mochten we niet luisteren naar de dirigent maar naar de muziek. Elke zanger kreeg een koptelefoon en daar zong Guus en zijn band wat wij moesten aanvullen.

De tweede voorwaarde was dat wij niet moesten doen alsof het een Kerstconcert was. Er moest vrolijk en blij gezongen worden.

Het resultaat was dat we stukje voor stukje opnames maakten die nadien aan elkaar geplakt zouden worden. De opnamemeneer was zeer streng. Als ook maar iemand te vroeg inzette moest alles opnieuw. Kortom: kwaliteit stond voorop. Dat je vervolgens belazerd wordt doordat stukken "gedubbeld" worden, dat wil zeggen dat delen op elkaar worden geplakt, dat nemen we voor lief. Uiteindelijk lijkt het dan toch nog zo dat er 90 zangers meededen.

Eerder hebben we het omgekeerde meegemaakt. Met Anneke Grönloh zongen we met 240 zangers de song, om vervolgens met 25 zangers bij Max op te treden en te doen alsof.

Nu was het omgekeerd, oftewel: hoe word je belazerd.

1879
MAISON LOUIS
 m a n n e n m o d e
 Maastricht

Bij koninklijke beschikking
 Hofleverancier

Stokstraat 41-45 | 6211 GC Maastricht | +31(0) 43 321 3000 | www.maisonlouis.nl

In de Loommer van de Mestreechter Geis

Klein en knus. Verscholen in het prachtig gerenoveerde Stokstraatkwartier. Een cafeetje om met een gouden lantaarntje te zoeken. Een schuttershofje, waarin ook werkelijk vaak de lof van een edel gilde (de heropgerichte stadsschutterij) bezongen wordt. Met een slakkegangetje slechts verlaat men de intimiteit van dit cafeetje ...

Stokstraat 5, Mestreech - Tel. 043-321 70 35

PIEKE POTLOED
 Mestreecht - geint - drink - en - eet

Lunch * Diner * Borrel
 Menu in English * Deutsch * Français * Espagnol

Sperrenstraat 5 • Maastricht • T 043 321 59 68 • info@piekepotloed.nl • www.piekepotloed.nl
 Bezoekers open: Dinsdag t/m zaterdag. Eten en drinken: Eten en drinken van 11.00 tot 22.00 uur. Maastrichtse gasten: Eten en drinken van 12.00 tot 20.00 uur.

Jos van Hugten
 Mannenmode

ARMA BUGATTI ETERNA FYNCH - HATTON GARDEUR MEYER

Nieuwstraat 3, Maastricht
www.JosvanHugten.nl
 043-3219328

Jos van Hugten
 Mannenmode

Een zomerse middag

Tekst Huub Kersemaekers
Fotografie Vincent van den Bergh

In het kader van het 135-jarig jubileum van "Eus Staar" beleefden de leden en aanhang een zomerse culinaire middag met veel lekkers en veel muziek. 135 jaar KZMS is, volgens sommigen, niet direct een aanleiding om uitgebreid te vieren zoals bij 125 of 150 jaar. Maar gedenken mag - en moet mijns inziens zelfs. Lustra en decennia laat je niet voorbij gaan. Zeker wat verenigingen aangaat in onzekere tijden.

Daarom heeft het bestuur van de Staar gemeend dit jubileumjaar toch te vieren. Marcel Meertens sprak de aanwezigen toe en leerde ons snel hoe je een buurtvete organiseert. Eerst zou de barbecue gehouden worden in de tuin van onze dirigent Frederik en zijn echtgenote Sara Verhooghe te Bilzen (B). Aangezien dan vooraf de tuinen van de burens gefalteerd moesten worden om parkeerruimte te creëren werd van dit idee afgezien. Frederik en zijn gezin zouden immers ver in de omgeving van Bilzen of daarbuiten naar een onderkomen moeten gaan zoeken.

De barbecue in Hostel Stayokay is de opmaat voor ons jubileum. Een echte ouderwetse familiale Staarbijeenkomst met een onvervalste accordeonist Jo Lahoye en warme

Spaanse klanken van "Tuna Universitaria de Maastricht". Jo wist zowaar een aantal Staarklassiekers uit zijn trekzak te persen, die vervolgens door de aanwezigen werden meegezongen. En de Tuna bracht speciale aubades brengen aan sommige dames. Hoe mooi kun je het hebben. Met een temperatuur van om en nabij de dertig graden gaat dat er bij de rechtgeaarde muziekliefhebber wel in.

Wat er ook inging waren de drankjes, worsten, hamburgers, vis en spiesen in combinatie met salades en al wat dies meer zij. Vakkundig geroosterd op gasbarbecues onder de bezielende leiding van ons aller Danny Sweelsen en zijn team. Saillant detail is dat de bonnenstrip voor al dit lekkers speciaal door Danny werd ontworpen waarbij hij gebruik maakte van actueel fotomateriaal van de Staar.

Kijk, dit zijn Staarbijeenkomsten naar mijn hart. Volgens de overlevering van oudere leden was dit jaren geleden meer dan gebruikelijk. Laat het 135-jarig jubileum de opmaat zijn voor meer van deze plezierige evenementen. Dan kunnen we de erwtensoe-pavond met spek en blaasorkest wellicht weer in ere herstellen.

Preuvenemint: stijf van chauvinisme

Tekst Martijn Dingemans
Fotografie Vincent van den Bergh

Op vrijdag 24 augustus vond het eerste optreden plaats na de grote vakantie: een uitgeruste Staar en een nog rustiger publiek. Vorige jaren trad de Staar traditiegetrouw op zaterdag op maar dit jaar was om onduidelijke redenen gekozen voor de vrijdag. Hoewel het grote publiek pas om vier uur welkom was (bij de RABO waren ze er al veel eerder) stroomden onze aanbidders snel naar binnen. Het werd dan ook een echte Maastrichtse aangelegenheid.

En eigenlijk zat alles ook wel een beetje mee om de lokale sfeer een extra cachet te geven: drie Limburgse liederen, een Ode aan Maastricht, het Maastrichts Volkslied en een bewerking in het dialect van Mestreech: de Vriethofmars. Zingen in de open lucht is voor de Staar altijd moeilijk. Je hoort elkaar amper, soms verdwijnt de piano in het rumoer en vaak schiet de techniek tekort. Toch was het een leuk feest en een prettige opening van een nieuw seizoen.

De Vogeltjesdans

Tekst Huub Kersemaekers
Fotografie Vincent van den Bergh

Een vreemde titel om het concert in de Onze Lieve Vrouw van Lourdeskerk in Wittevrouwenveld te beschrijven. Wittevrouwenveld is een wijk in Maastricht, waar jaarlijks het "Manus van Alles" festival wordt gehouden. Een multicultifestival met kraampjes, optredens op podia en veel bezoekers die het zich allemaal laten welgevalen.

De H. Mis is inmiddels de spirituele opmaat voor dit gebeuren. Drie jaar geleden door meneer pastoor Matty Jeukens aanzet. Hij heeft destijds aan de Staar gevraagd, deze Mis van gezang te voorzien. Steeds meer mensen weten de weg dan naar de kerk te vinden.

Tijdens het inzingen zette Frederik Verhooghe de puntjes nog eens op de i. Vanwege een wat moeizame repetitie van de donderdag ervoor, leek hem dit zeer nodig. Luisteren naar je buur en naar elkaar. Verhooghe illustreerde dat door met zijn vingers de oren te bewegen. Die houding en beweging deed aan de vogeltjesdans denken. Vandaar de titel van dit artikel. Dat inzingen is absoluut nodig. Niet alleen om de stem te smeren, maar ook de nieuwe misgezangen nogmaals door te nemen. Dit jaar week de Staar af van de gebruikelijke Deuxième Messe van Charles Gounod en lardeerde de Eucharistieviering met het Kyrië uit de Misa Criolla van Ariel Ramirez, het Gloria van Gounod, het Credo van Balduzzi, het Sanctus van Neil Diamond, het Agnus Dei van Karl Jenkins en het Credo van Gretchaninoff. Nieuwe werken om een H. Mis muzikaal nieuw leven in te blazen, voor zover je in dit geval van "blazen" kunt spreken.

Het kleine miniconcert na afloop met een bloemlezing uit ons repertoire besloot deze feestelijke spirituele opmaat. Het laatste optreden op eigen Maastrichtse grond voor de grote vakantie.

Van de Markt naar het oude oefenlokaal

Tekst Louis Steens
Fotografie Vincent van den Bergh

Zoals alle voorgaande jaren was de Staar uiteraard present bij de manifestatie van de jaarlijkse opening van het cultureel seizoen in Maastricht: 'het Parcours'. Ons programma: drie mini-concerten met presentatie op twee locaties met als thema 'zingen is heel erg leuk en dus word zanger bij de Staar'.

Het is klokslag 13.00 uur als de Staar op het podium voor het stadhuis op de Markt de eerste tonen inzet van "Amori Scendete". Het is nog vroeg maar al snel staan er veel belangstellenden. Het is prachtig weer en het is zelfs warm op de bühne. Het publiek weet het niet maar ze horen de première van "Zar und Zimmerman" met uiteraard Bèr Schellings in de hoofdrol. Altijd bewonderende blikken voor de donkere en sonore stem van onze solist.

Ondanks de geluidsinstallatie verwaaien er toch vele tonen in de buitenlucht en komt dit bijzondere muziekstuk zo niet volledig tot zijn recht. Jammer. Bij het Wolgalied zie je het publiek de bekende melodie mee-neuriën. Als Fabio Verga "Ode aan Maastricht" inzet reageren de toehoorders enthousiast en zingen direct mee: echte Maastrichtenaren zeker. Met "You never walk alone" wordt het mini-concert op de Markt besloten.

Voor ons verdere programma tijdens dit Parcours gaan we naar ons oude oefenlokaal en verenigingsgebouw de Awwestiene.

Het zorgt iedere keer voor gemengde gevoelens dit oude gebouw te betreden. Zoveel jaren repetitie komen dan naar boven. Ook hier beginnen we met Amori Scendete, goed geholpen door de akoestiek van de oude kerk. Het was goed gevuld met belangstellenden. De nodige mannen uit de beoogde doelgroep zijn naar binnen geloodst door enkele zangers.

In het programma zijn enkele anekdotes ingepast, verteld door Paul van Ruiten, Bèr Schellings en Fabio Verga over de manier waarop zij lid zijn geworden van de Staar. Maar de kern van de boodschap is steeds: mannen kom zingen bij ons koor, het is echt leuk!

Voor de laatste twee stukken komt het verzoek aan de heren in het publiek: kom naar voren en zing mee. Vrijwel alle aanwezigen mannen komen in het koor staan en zingen "Santa Lucia" en het Limburgs Volkslied mee, tot groot enthousiasme van hun partners.

Na een uurtje pauze volgt een tweede sessie ook weer met veel belangstellenden. Nu maar afwachten hoeveel nieuwe zangers zich aanmelden. Bij het ter perse gaan van dit blad stond de teller op 2-3. Het blijft een moeilijke zaak.

In Memoriam

Pierre van Eijsden

Op donderdag 30 augustus is ons zeer gewaarde lid Pierre van Eijsden overleden op de leeftijd van 81 jaar.

Pierre was een zeer trouw lid al vanaf het moment dat hij in 1984 toetrad tot de Staar, aangezet door naaste verwanten. Ondanks zijn drukke baan bij KNP (de voorloper van Sappi) was Pierre bijna altijd aanwezig. Hij was een innemende rustige persoonlijkheid die de beste herinneringen bewaarde aan de reis naar Canada en in oktober 2009 naar Slovenië, samen met zijn vrouw. Wij zongen daar het prachtige Marialied Maria Sevigne in het bedevaartsoord BREZJE. Pierre vond dit heel bijzonder.

Pierre, namens de Staar, bedankt voor je trouwe inzet voor de Staar

Het celibaat van de Staar

Tekst Thieu Hermans

"De afschaffing van het celibaat.... leidde indertijd tot de mop over een pastoor die aan een andere pastoor vroeg: Denk jij dat we de afschaffing van het celibaat nog meemaken? Waarop de reactie van de pastoor was: Wij niet maar onze kinderen waarschijnlijk wel."

Ook van de Staar moet gezegd worden dat we het altijd zelf gedaan hebben maar dat een feminisering aanstaande is. Dat begon al een tiental jaar geleden toen we een vrouwelijke muziekpedagoog aanstelden. Die werd weliswaar omzichtig behandeld alsof ze een non was, maar toch.

De vorige dirigent ging al wat verder. Hij hield er een stuk of 15 zingende vrouwen op na die een enkele keer (gescheiden) met ons meezongen en veiligheidshalve alleen tijdens het Kerstconcert.

Vervolgens werd Jolande aangesteld. Zij moest als vrouw de gortdroge mannen (een contradictio in terminis) de les lezen, oftewel hoe ze zich tegenover het publiek (veelal vrouwen) moesten gedragen. En toen kwam de druppel die de emmer bijna deed overlopen: vreemd gaan met het Schevenings Vissersvrouwenkoor: met een loeiend orgel zongen wij tezamen "Dank zij U, Heer".

Wellicht volgt binnenkort het sluitstuk: de aanstelling van een vrouwelijke preses nu de huidige de Staar helaas verlaat. Maar toch is het een mooie kans de feminiene transitie te voltooien. Voortaan zullen wij dan zingen: "Dank zij U, Vrouw." Heeft die pastoor toch nog gelijk gekregen.

bep & co

IJmuiden

VISSERSHAVENSTRAAT 45-47
1976 DB IJMUIDEN
TEL. 06-53 93 73 06
FAX 0255-513664
e-mail bepenco@ziggo.nl

BEKKERIJ

Mathieu Hermans

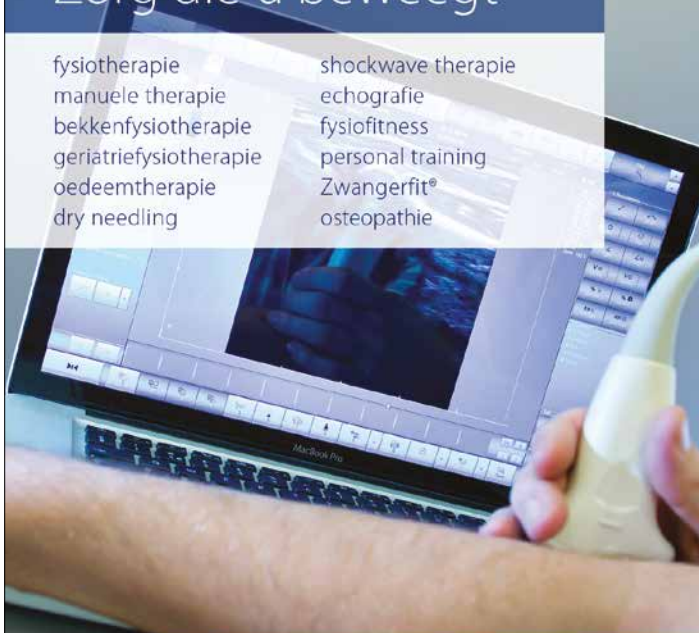
VRAAG NAAR ONZE GATEAUX MISERABLE
HOEK-ZAKSTRAAT 9 - MAASTRICHT
TEL. 043-3213117

Fysio Zuyd Jaspars

Zorg die u beweegt

fysiotherapie
manuele therapie
bekkenfysiotherapie
geriatriefysiotherapie
oedeemtherapie
dry needling

shockwave therapie
echografie
fysiofitness
personal training
Zwangerfit®
osteopathie

FYSIO
jaspars
ZUYD

Fysio Zuyd Jaspars
Tongersestraat 18
6211 LN Maastricht

T 043 - 351 08 00
fysio@jaspars.com
www.fysiozuyd.nl

U kunt gratis parkeren achter onze praktijk, bereikbaar via de Patersbaan.

Enter, een ontmoeting met oude vrienden

Tekst Huub Kersemaekers
Fotografie Vincent van den Bergh

Wij schrijven 1 oktober 2015. Tijdens een tussenstop van Brussel naar Rijssen bracht het Rijssens Mannenkoor een bezoek aan Maastricht. Zij waren destijds op terugreis van het Europees Parlement alwaar zij een concert verzorgd hadden. Dat bezoek vroeg toen al om een herhaling. Maar dan in de buurt van Rijssen. Het werd Enter.

Elke keer dat ik naar mijn toetsenbord keek en op "enter" drukte, herinnerde mij aan het concert dat zaterdag 19 mei 2018 in de Overijsselse plaats gaven. Natuurlijk samen met het grote Rijssens Mannenkoor.

Het verschil in aantal zangers tussen beide koren is opmerkelijk. Daar waar de Staar in zijn beginjaren mocht bogen op ruim 200 zangers, waren wij nu met een kleine 80 man daar. Het ontvangende koor uit Rijssen bracht zo'n 145 mannen op het podium.

Is dat vreemd? Neen, de cultuur in een dorpse gemeenschap is nu eenmaal anders dan in een stedelijke omgeving. In het dorp en haar omgeving is de gemeenschapszin groter en gaat men uit van het motto "niet lullen" maar "poetsen". En dat merk je. Zowel organisatorisch als bestuurlijk in de ruimste zin van het woord. Advertentiegelden, sponsors e.d. zijn in dezen gemeengoed. Veel geld genereren middels het

professioneel ophalen van oud papier is daar de normaalste zaak van de wereld. Wat staan wij als stad Maastricht daar dan ver vandaan.

Terug naar het concert, alweer een eeuwigheid geleden. In totaal 225 mannen met een passie voor koorwerken laten hun beste kunnen zien en horen aan een breed publiek in de plaatselijke Sint Antonius Abt Kerk. De spits wordt afgebeten door het Rijssens Mannenkoor, onze gastheren. Zij brengen een rijk programma uit de klassieke wereld van componisten als Schubert, Smetana en Gounod. Ook musicalmuziek en lichtere koorwerken komen aan bod, waarbij veel tenorsolo's door Ard Kamphuis voor het voetlicht worden gebracht. De Mastreechter Staar brengt een bloemlezing van haar uitgebreide programma. Waaronder werken van Händel, Mozart, Wagner, Vivaldi en Andrew Lloyd Webber, ondersteund door de bas-bariton Bèr Schellings. Heel speciaal is wel dat dirigent Frederik Verhooghe, voorafgaand aan het Pilgerchor van Wagner tussen het publiek gaat staan en van daaruit zijn mannen richting geeft. Heel bijzonder om te zien en verrassend voor het aanwezige publiek.

Als apotheose zongen de 225 zangers samen het Love Changes Everything van Webber en het Hallelujah van Händel.

Kortom een mooie avond in het Overijsselse.

AUTOCARS TRANSPORT REIZEN

JACOBS
TRANSPORT

JACOBS A TRANSPORT NV

Zuiderring 28, B-3600 Genk T. +32(0)89 35 20 40 F. +32(0)89 35 18 08 info@jacobstransport.be www.jacobstransport.be

van LIJF

VANLIJFINTERIEURS.NL

Aan de Fremme 30-32 Margraten | T +31 (0)43 321 5331
info@vanlijfinterieurs.com | www.vanlijfinterieurs.nl

dh Drukkerij De Heeg

offset | digitaal | boekdruk | zeefdruk | foliedruk
tegen betaalbare prijzen

Rijksweg 76 • 6228 XZ Maastricht
T (043) 3611392 • F (043) 3614378 • E info@drukkerijdeheeg.nl

Verhoog Muziek

Toetsenspecialist • Piano
MiddenNederland • Vleugel
• Orgel
• Keyboard
• Accessoires
• Reparatie
• Verhuur

Nijkerk • Nieuwstraat 2
www.verhoogmuziek.nl

THIESSEN

MAASTRICHT

WIJNKOOPERS SEDERT 1740

Grote Gracht 18
6211 SW Maastricht
+31(0) 43 3251355

www.thiessen.nl

Over de drempel naar de toekomst

Installatie van nieuwe leden, bestuursleden en een erelid

Tekst Ricardo Theunissen
Fotografie Vincent van den Bergh

Maandag 12 maart 2018 was voor de Staarfamilie een gedenkwaardige dag. De avond van deze dag stond in het teken van afscheid, maar vooral van nieuwe wegen en uitdagingen. Ja, zelfs een moment van achterom kijken was op deze avond voorzien.

**Miguel
Pozo Blanco**

Drie nieuwe zangers begonnen deze avond officieel aan een nieuwe of hernieuwde zangcarrière. Voor de eerste tenor Miguel Pozo Blanco was het een herstart bij de Mastreechter Staar. Tussen 2011 en 2013 was Miguel reeds actief als zanger maar moest wegens familie omstandigheden zijn zangbundel terzijde leggen. Nu zijn dochter op eigen benen kan staan is de tijd gekomen om zijn hobby bij de Staar voort te zetten naast zijn professie als kunstenaar.

**Paul
Voncken**

Achterom kijken, ik zei het al bij de inleiding, dat deden we vanavond ook. We keken terug op de glansrijke carrière van onze voormalig dirigent Paul Voncken. Gedurende een tweetal periodes, van 1 juni 1991 tot 1 april 1996 en van 1 april 2008 tot 31 december 2015 dirigeerde Paul Voncken zijn Staar met veel passie en gedrevenheid. Hij wist het koor op een hoger muzikaal niveau te brengen door aandacht te vragen voor de nuances in de partituur.

**Sjef
Meens**

De bariton Sjef Meens uit Geleen is geen onbekende voor de Staar. Als gastzanger trad hij regelmatig met ons op bij de concerten met André Rieu, de Celtic Tenors in Bielefeld en de kerstconcerten van 2017. Sjef vindt het bijzonder om als bariton van Mannenkoor Mignon ook lid te kunnen zijn van de Mastreechter Staar.

**Perez
Yehuda Tielman Winter**

Perez Yehuda Tielman Winter kwam in november 2017 als ervaren koorzanger op uitnodiging van Vincent Spaltman luisteren naar een repetitie van de Staar. Perez is al vanaf zijn 16e een gepassioneerd zanger in diverse koren waaronder het Luchtmachtkoor, waarvoor hij regelmatig naar het midden des lands afreist. In dit kader is het dan ook niet vreemd dat Peres Vincent leerde kennen tijdens een plechtigheid op de Amerikaanse Militaire Begraafplaats in Margraten.

Tijdens zijn dirigentschap deed de website zijn intrede voor het instuderen van nieuwe stukken, waarvoor Paul met veel toewijding de oefenbestanden voor elke stemgroep inzong. Voor het vele werk dat Paul Voncken voor de Staar heeft gedaan - voor een opsomming daarvan is in dit artikel te weinig ruimte - heeft hij al een koninklijke onderscheiding mogen ontvangen. Op initiatief van een groot aantal zangers wordt aan Paul Voncken vanavond het erelidmaatschap verleend.

Tot slot van de avond beklom Paul Voncken nog eenmaal de bok om gezamenlijk voor alle geïnstalleerde zangers, bestuursleden en erelid de Toast te dirigeren.

**Marc
Hochstenbach**

Op de laatste repetitie voor de vakantie werd nog een nieuw lid geïnstalleerd: Marc Hochstenbach. Onze bas Math van Gangelen heeft hem geïntroduceerd. Marc werkt in de voedingssector en dan vooral in de innovatieve sfeer. Delifresh kennen we allemaal. Nu Marc dus ook. Hij zal als bariton ons koor versterken.

Fanfaar en de Staar

Tekst Huub Kersemaekers
Fotografie Vincent van den Bergh

"Unieke muzikale ontmoeting tussen de Koninklijke Zangvereniging Mastreechter Staar en Fanfare St Caecilia uit Schimmert". Een concert van niveau, op het plateau van Schimmert, dat is wat u te wachten staat op zaterdag 6 oktober 2018. Fanfare St Caecilia uit Schimmert geeft samen met de Koninklijke Zangvereniging Mastreechter Staar een uniek concert in de Sint Remigiuskerk aldaar. Zo begint het persbericht dat is uitgegaan naar de diverse media.

Enkele maanden geleden werd de eerste aanzet gegeven voor dit gedenkwaardige concert. Hoe mooi zou het zijn als twee Limburgse verenigingen met elkaar en individueel zouden kunnen optreden.

Tussen een fanfare, bestaande uit koperblazers en slagwerk, aangevuld met saxofoons en een vierstemmig koor bestaan verschillende meningen. Sommigen vinden het rijke geluid te hard om met een koor samen te werken. Anderen echter delen die mening echter niet en zien juist die combinatie wel zitten.

In de Remigiuskerk bleek, dat met enige versterking, het publiek goed te bereiken viel. Dat moet ook wel anders zijn de toespraken en solostemmen bijna niet te horen.

Het programma mag uitgebalanceerd genoemd worden. De Fanfaar beet de spits af met wondermooie klanken van Marcel Dupré, Giuseppe Verdi, Jan van der Roost en Peter Iljits Tsaikovski.

Het "Poème Héroïque van Dupré valt op. Fantastisch om te horen hoe een orgel de klank tussen trompetten en trombones kan verbinden. Ook het "I Shall Love but Thee is met de geschoolde stem van Eline Meijs is een muzikaal cadeau.

Na de intro Conquest of Paradise begint de Staar met de ode aan onze koning. Hierna volgen "Bacarolle" vertolkt door solo's van Eline Meijs en Bèr Schellings met koorondersteuning. Voor de pauze wordt Ludwig van Beethoven nog even geëerd met "The Day you Sang this Song" begeleid door de Fanfaar.

Amore Scendete (Rossini), Zar und Zimmerman (Lortzing/Spies) met Bèr Schellings, en het zware "De Profundis" (Arvo Pärt) volgen na de onderbreking, gevolgd door Baba Yetu (Onze Vader in het Swahili) met Fabio Verga en de Fanfaar.

Natuurlijk kan het "La Vergine degli Angeli" uit La Forza del Destino niet ontbreken met de stemmen van Eline en Bèr. De Fanfaar gaf al een voorproefje met de ouverture in het blok voor de pauze.

Als kers op de taart komt, als verrassing, het statige "Hallelujah" van Händel uit de Messiah voorbij.

De Fanfaar sluit met "Innuendo" (Mercury/Dohmen) en Heia, in den Bergen (Kálmán/Cosemans) met de sopraansolo van Eline Meijs.

Voor het geheel zijn de dirigenten Frenk Rouschop (Fanfaar) en Frederik Verhooghe (Staar) verantwoordelijk. De muzikale begeleiding is in handen van pianovirtuoos Michiel Ballhaus en organist Arno Kerkhof. De solopartijen waren voor rekening van Eline Meijs (sopraan), Bèr Schellings (bas-bariton) en Fabio Verga (tenor).

Het publiek was na afloop zeer te spreken over het geheel. Of daar iedereen zo over denkt valt later te bezien.

Op 19 april 2018 schreef mw. Meuffels dit briefje vanuit Richmond (Australië):

Geachte Mr. B. Thimister

Was altijd plezierig verbaasd om de Staarbode steeds te ontvangen. Heb het zeer op prijs gesteld, als het tegenwoordig is, ziet er uit, naar de dertiger jaren, depression toen ik opgroeide. Had nog graag de volgende Staarbode ontvangen, graag gelezen Peter Gielen, "Ziel van de Maastrachter Staar". Stuur 25 dollars. Word in 2 maanden tijd 97. Hoe lang nog? Van harte dank dat ik de Staarbode mocht ontvangen.

Lisa Meuffels en J.E. Meuffels

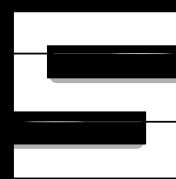
Uit meegestuurde informatie (MEMORIES AND OLD PHOTOGRAPHS WITH OUR "AS WE WERE" READERS) blijkt het volgende.

Piet en Lisa Meuffels en twee dochters van 5 en 7 jaar kwamen op 5 september 1950 met het Nederlandse migrantenschap de "Johan van Oldenbarnveld" aan in Sydney in Australië. Het was eigenlijk een schip dat soldaten vervoerde naar Indonesië en in de laadruimte ook passagiers meenam. Zij kwamen aanvankelijk in een migrantenkamp terecht waar zij goed werden opgevangen. Na een paar maanden huurden ze een klein huisje. Later kochten ze een stuk land bij Werners Bay en woonden daar aanvankelijk in een grote Amerikaanse tent. Piet bouwde die later uit met verschillende kamers en zo begonnen ze hun leven in Australië.

SCHETTERS

PIANO'S

Schettters Piano's

T +31 - 43 321 77 00

www.schettterspianos.com

schettterspianos@gmail.com

Fort Willemweg 28 Maastricht

HOME
service

De woninginrichter met oog voor detail

Houten vloeren
en laminaat

HOME
service

Shutters op maat

HOME
service

Ruim assortiment
raambekleding

HOME
service

Projectinrichting

HOME
service

Specialist op gebied van woninginrichting

shutters - buiten- en binnenzonwering
gordijnen - gordijnroedes - tapijt - vloer-
kleden - harde vloeren - parket - laminaat
dakraamproducten - plafonds - horren

Home Service is al 30 jaar uw partner als het gaat om een complete woninginrichting! Door ons **uitgebreide producten-aanbod**, kunnen wij zorgdragen voor een totale (her)inrichting van uw woning waarbij **kwaliteit en service** voorop staan. Of het nu gaat om het leggen van tapijt of parketvloer, het plaatsen van zonwering of gordijnen. Bij ons vindt u alles onder 1 dak.

Brandenburgerplein 13B - 6214 AH Maastricht - Tel. 043-321 1005 - www.home-service.nl

DEEL 2

Peter Gielen, 'ziel van Mastreechter Staar'

Tekst John Hoenen
Fotografie Archief

Als er in de historie van het Maastrichtse muziekleven één man is geweest die het muzikale gezicht van de Koninklijke Zangvereniging 'Mastreechter Staar' heeft bepaald, dan is dat wel de grote Staarpionier Peter Gielen. Bijna 45 jaar lang heeft hij als dirigent op onnavolgbare wijze zijn stempel op het Maastrichtse koor gedrukt en er de hoogste prijzen in de internationale wereld van de mannenzang mee behaald. Door zijn bezielde en bezielende leiding mag hij met het volste recht de 'ziel van de Staar' worden genoemd.

"Alleen de Staar, Venlona uit Venlo en het Roermonds Mannenkoor staken daar met 150 à 180 leden ver boven uit."

In 1894 oogstte de Staar onder de leiding van Gielen het eerste echt grandioze Staarsucces. Want op het internationale concours van het Belgische Mons veroverde het koor de Eerste prijs en Excellentieprijs in de hoogste categorie. In de Staarannalen staat dat succes in gouden letters vermeld met de opmerking dat "het de vooravond was van een lange, glorieuze bloeiperiode."

Wat een jaar later inderdaad al zou blijken toen het koor in de Division d'Excellence in Luik opnieuw een eerste prijs in de wacht sleepte. Ook nu weer vierde heel Maastricht feest en was massaal op de been om de Zangvereniging Mastreechter Staar van het station af te halen.

Tussen 1870 en 1914 stond het koorleven in Limburg in het teken van het zoeken naar identiteit en zelfbewustzijn. In Limburg en dus ook in Maastricht werd de plaats van de mannenkoren in de samenleving geschetst tegen de achtergrond van een tweetal sociaal-psychologische aandriften, die algemeen menselijk zijn: de behoefte zich te laten horen en de wens ergens bij te horen. Het was ook een tijd waarin elk zichzelf respecterend mannenkoor de verplichting voelde om met een zekere regelmaat de verworvenheden in de verenigingszang aan een 1-, 2-, 3- of nog meerhoofdige jury ter beoordeling voor te zingen. Gemiddeld telden de mannenzangverenigingen in Limburg zo'n 30 tot 35 leden. Alleen de Staar, Venlona uit Venlo en het Roermonds Mannenkoor staken daar met 150 à 180 leden ver boven uit. Onder Gielen zou het aantal Staarzangers later zelfs meer dan 250 bedragen.

Carl Smulders, leraar aan het conservatorium van Luik en net als Gielen in 1863 in Maastricht geboren, droeg verschillende werken aan de Staar op, waaronder het befaamde La Mer, waarmee Gielen zijn grootste successen behaalde. De Staar behaalde de hoogste prijzen op concoursen in onder meer Mons, Luik, Aken en Brussel.

Peter Gielen moet wel een integer en gedisciplineerd man zijn geweest. Hij stelde hoge eisen en kwam stug en wat knorrig in de omgang over. Maar hij was even streng voor zichzelf als voor anderen. Gielen sprak ook nog met een zwaar Duits accent en kon op de repetitie heftig en driftig tegen de zangers uitvallen. Een keer ging hij zelfs heel, misschien te ver met zijn uitspraak: "Geer zink wie de vèrkes!" Maar ondanks die eenzijdig ongezouten communicatie werd directeur Gielen door zijn successen steeds meer door de zangers bewonderd en zelfs geliefd. Wat onder andere bleek uit huldebetuigingen in de vorm van aubades en serenades die de 'varkens' hem meer dan eens op de drempel van zijn huis aan de Van Hasselkade brachten.

Samen met de legendarische, in 1896 tot preses benoemde Jan van Poppel maakte Gielen van de Staar een instituut dat, vergeleken met andere muziekverenigingen, het in Nederland maar vooral in Maastricht voor het zeggen had. Nadat de Staar zich vanaf 1899 'koninklijk' mocht noemen kreeg die dominantie in 1907 nog meer gezicht, toen de zangvereniging met groot feestelijk vertoon zijn eigen zaal opende. Enkele maanden eerder had Gielens muzikale dochter Maria de eerste steen mogen leggen. Deze aanvankelijk 'feestgebouw' genoemde lokaliteit aan de Papenstraat en het Henric van Veldeke-plein werd in later jaren omgedoopt tot 'Staargebouw'. In dat gebouw zou zich, ondanks zijn turbulente geschiedenis en – denk ook aan de oorlogen – verscheidene verbouwingen, tot in lengte van jaren een belangrijk deel van het openbare concertleven van Maastricht afspelen.

Naast de concoursen vormden in het interbellum – de periode tussen beide wereldoorlogen – de grote concertreizen hoogtepunten in de zich ontwikkelende Staargeschiedenis. In 1922 maakten Gielen en de zijnen een concertreis naar Parijs. Het was de vervulling van een lang gekoesterde wens. Ondanks wat negatieve reacties van het Belgische Comité de Politique Nationale werd deze opzienbarende concerttrip een glorieus succes. Dirigent/ componist Gielen scoorde in de lichtstad onder meer hoog met de uitvoering van de door hem bewerkte 'Marseillaise', die hij de Staar maar liefst achtstemmig liet uitvoeren. Door dit Parijse succes bracht enkele jaren later de beroemde Garde Républicaine een tegenbezoek aan Maastricht.

"Het was de vervulling van een lang gekoesterde wens. Ondanks wat negatieve reacties van het Belgische Comité de Politique Nationale werd deze opzienbarende concerttrip een glorieus succes."

Peter Gielen wist aan de Staar van zijn dagen een typische, diep harmonisch gefundeerde klank mee te geven. Die bijna niet te definiëren 'sound' bleef tot circa 1950 nog herkenbaar maar daarna werd die herkenbaarheid steeds minder. Gielen wist de koorzangers niet alleen collectief te inspireren maar ook in meer individuele betekenis. In zijn lange loopbaan haalde hij verschillende getalenteerde solisten uit het koor naar voren. Sommigen werden Staarsolist en anderen verschafte hij, in hechte samenwerking met preses Van Poppel en later met Theo Meertens, de mogelijkheden om verder te studeren aan een muziekschool of zelfs conservatorium.

G. EBERHARD

FOTO SOHL

TER HERINNERING AAN MIJN 40-JARIG JUBILEUM
ALS DIRECTEUR DER KON. ZANGVEREENIGING
»MASTREECHTER STAAR«

MAASTRICHT, 30 MEI 1931

Peter Gielens

Een bekend voorbeeld van die 'ingrepen' was Gielens ontdekking en de professionele opleiding van de later wereldberoemd geworden tenor Jules Moes (1879-1961), een Maastrichtse bakkerszoon die op zeventienjarige leeftijd bij de Staar kwam zingen en ook na zijn vertrek uit Maastricht altijd lid is gebleven. Verder ontstonden er met medewerking van Gielen ook dubbelkwartetten, kwartetten en trio's uit de Staargeleerden. Die namen dan vaak ook deel aan de destijds bekende, door de Staar in Maastricht georganiseerde algemene concerten.

Peter Gielen is bijna 45 jaar aan de Staar verbonden geweest. Tijdens zijn leven ontving hij de kerkelijke onderscheiding Pro Ecclesia et Pontifice en hij werd Ridder in de Orde van Oranje-Nassau, Officier d'Académie Française en Ridder in de Kroonorde van België. In 1931 stond hij veertig jaar voor de Staar, die er een geweldige Maastrichtse manifestatie van maakte. Het evenement ging de historie in als de Huldigungsfeesten Peter Gielen 1891-1931.

Bij deze gelegenheid werd ook de grondslag gelegd voor de Stichting Peter Gielenfonds, bedoeld om de éminence grise blijvend te eren en tegelijk zijn wens in vervulling te laten gaan om, zo nodig, jonge muzikale talenten te ondersteunen. Het geld voor dit initiatief kwam uit alle lagen van de Maastrichtse bevolking.

In de door notaris Hoenen op 30 november 1933 verleden akte van de stichting stond het zo: "Zij heeft ten doel de ondersteuning van daarvoor in aanmerking komende inwoners van Maastricht in de bestrijding van – of de tegemoetkoming in – de kosten hunner studiën op muzikaal – bij voorkeur vocaal gebied, zoo mogelijk aan eene Nederlandsche inrichting voor muziekonderwijs; met dien verstande dat in de eerste plaats ondersteuning zal worden verleend aan degenen, die niet bij machte zijn hun muzikale studiën geheel of gedeeltelijk zelf te betalen".

Over deze doelstelling en de eventuele uitvoering ervan ontstonden – niet helemaal onverwacht – naderhand wat perikelen en problemen. Bovendien had Gielen – na enkele tegenvallende concerten – toen overigens al zijn vertrek aangekondigd. Dit onder meer uit onvrede met het bestuur en omdat hij meende dat de leden niet als één man achter hem stonden. In 1936 nam hij definitief ontslag en gaf op 12 juni van dat jaar zijn laatste concert met medewerking van het MSO. De Koninklijke Zangvereniging 'Mastreechter Staar' zong toen nog één keer onder zijn leiding het superieure successtuk van weleer, La Mer van Carl Smulders.

Peter Gielen stierf in het oorlogsjaar 1943 en werd onder grote belangstelling begraven op de begraafplaats aan de Tongerseweg in Maastricht. In 1955 werd bij raadsbesluit door de gemeente Maastricht een straat naar hem genoemd.

Een nieuwe secretaris

Tekst Ricardo Theunissen

Fotografie Vincent van den Bergh

Afscheid werd er genomen van Karel de Bont. Gelukkig niet als tweede tenor maar wel als secretaris van de Mastreechter Staar. Dik vijf jaar hanteerde hij de griffel ten dienste van Eus Staar. Zijn verdiensten zijn inmiddels ook bekend geworden in Den Haag getuige het feit dat Karel in 2017 werd gelauwerd met een koninklijke onderscheiding.

Het secretariële stokje wordt overgenomen door Peter Montforts die al 18 jaar als tweede tenor zijn waarde voor de Staar heeft getoond en deze inzet nu bekroond ziet in het secretariaat van de vereniging. Een functie die Peter alleen kan vervullen dankzij de grote steun van het thuisfront en zijn werkgever.

De chauffeur

Tekst Jan Morreau

Twee keer is het me overkomen. Twee keer in mijn Staarleven heb ik na afloop van een concert de bus gemist. Bijna een doodzonde voor Staarbegrippen. Twee keer, samen met L. Nu noem ik L niet om de schuld af te schuiven. Nee, het was steeds die verdomde "tuut friet" die ons de das om deed.

Die ene keer in Weert. Ik wil hier niet veel woorden aan vuilmaken. Ja, we waren te laat maar L wist wel een oplossing. We stonden bij het station en L belde vanuit een telefooncel met een familielid. Die zou ons wel uit de nood helpen. Ik hoorde hem zeggen dat wij de bus gemist hadden en bij het station stonden. Of hij ons wilde ophalen. Het antwoord was positief, de goede man zou direct komen. "Het is het station in Weert," voegde L er nog snel aan toe. Toen werd het even stil aan de andere kant van de lijn om daarna duidelijk een woord te horen dat veel weg had van "mieljaar" en nog iets. Maar we kwamen toch in Maastricht, met dank aan deze chauffeur.

Maar dan die andere keer. Het was in Tegelen en ik schrijf dit in hoofdletters met de nadruk op de spaties: "WIJ WAREN OP TIJD!" Bij de halte van de lijnbus, waar ook de bussen van de Staar zouden komen, stond een groepje mensen. Ze herkenden ons aan het zwarte kostuum en hadden twee mededelingen. Een goede en een minder goede. Zoals vaker gebeurt vroegen ook wij om met de goede te beginnen. Het concert - ze waren er geweest - was bijzonder in de smaak gevallen. Wij blij. En... de Staarbussen waren een paar minuten geleden vertrokken. Te vroeg dus. Wij minder blij.

Wij begrepen dat de mensen stonden te wachten op de laatste lijnbus die tot Roermond reed. Zo kwamen we in ieder geval al een stuk op weg naar Maastricht. In Roermond zochten we de Rijksweg op om vervolgens, met de duim

omhoog, verder vervoer te vinden. Na enige doorrijdende wagens stopte een jongeman in een Goggomobil, zo'n wagentje op drie kleine wielen en zonder deuren. Om in het vehikel te komen klapte het hele voorfront open. Een mager stuurkje bleef eenzaam in een hoekje overeind. Waar we naartoe moesten? Naar Maastricht. Zo ver reed de jongeman niet, we konden mee tot Echt. Dankbaar stapten we in, zij het met enige moeite. Laat nu in Echt een bulkwagenchauffeur wonen wiens vrachten ik week in week uit indeelde. De jongeman van de Goggomobil wees ons waar we de gevraagde straat konden vinden. Het was vlakbij. In de straat aangekomen zagen wij het silhouet van een geparkeerde bulkwagen opdoemen. Daar moest het zijn.

Het zal rond middernacht geweest zijn toen we aanbelden. De vrouw van de chauffeur opende de deur met de woorden: "Waat deis doe hie in Ech?" We vroegen of H er was. Nee dus, hij was even naar het verderop gelegen café en moest zo thuis komen. We zaten net aan de koffie toen H binnenkwam. "Wat moot daat hie op dit oer mèt mien vrouw en twie kaerels in 't zwart?"

We vertelden ons verhaal en deden H een voorstel. Met enige pressie, ik wil het woord chantage niet gebruiken, moesten we hier vervoer zien te krijgen. H kon kiezen. Ons naar Maastricht brengen en de komende week 'mats-vrachtjes' in een kring van honderd km rond Maastricht rijden of weigeren en rekening houden met bestemmingen in

Colofon

Koninklijke Zangvereniging Mastreechter Staar Opgericht in 1883

Begiftigd met

- Het predicaat Koninklijk sinds 1899
- De Eremedaille voor Kunst en Wetenschap in Zilver van de Huisorde van Oranje in 1958
- De Eremedaille in Zilver van de stad Maastricht in 1983

Beschermvrouwe

HKH Prinses Beatrix

Buitengewoon Erepresident

Theo Bovens, Commissaris van de koning in de provincie Limburg

Erepresident

Annemarie Penn-te Strake,
Burgemeester van Maastricht

President

Arno Gorissen

Muzikale leiding

Frederik Verhooghe, dirigent
Michiel Ballhaus, 1^e pianist/repititor
Lucas Blommers, zangpedagoog

Secretariaat

Postbus 15
6200 AA, Maastricht
e-mail: info@mastreechterstaar.nl,
staarbode@mastreechterstaar.nl
website: www.mastreechterstaar.nl

Repetities

Muziekschool Kumulus
Sint Maartenspoort 2, Maastricht

Staarbode

Verschijnt tweemaal per jaar

Redactie

Martijn Dingemans (eindredactie)
John Hoenen
Huub Kersemaekers
Paul van Ruiten (correctie)
Louis Steens
Ricardo Theunissen

Fotografie

Vincent van den Bergh

Vormgeving

Samyon Jonas

Druk

Drukkerij de Heeg, Maastricht

Verkoop Concerten

SENF

theaterpartners | impresariaat |
producent

Korte Geer 1
2611 CA Delft

postadres:
postbus 3162
2601 DD Delft

Kon. Zangver. Mastreechter Staar
Math van Gangelen
T +31 (0)6 11 50 77 38
concertaanvragen@mastreechterstaar.nl

Groningen, Drenthe of Friesland. In het gunstigste geval ritten naar Overijssel. H begreep dat hij niet veel te kiezen had en haalde zijn auto uit de garage. Maar in plaats van de Rijksweg op te rijden stak hij die weg over. "Veer goon nao de bos, eve euver de Pruusese grens is 'n danstent die nog aoepe is." Daar hebben we gezeten, niet gedanst, tot 'n uur of vier. Maar ook zonder dansen vielen we op want we waren de enige mannen strak in het zwart kostuum.

We waren tegen vijf uur bij de flat waar L woonde. Op de vraag van de chauffeur welke flat dat dan wel was, antwoordde L "Dao bove, bij die vinster boe iech dalik oetgevloge kom." Ik woonde nog bij mijn ouders in Wijck, zo lang is het geleden. Het enige dat ik de dag erna thuis hoorde was: "Boe höbs diech gezete?" Pa was ook Staarzanger en had mij bij het uitstappen in Maastricht gemist. En, o ja, bij de eerste repetitie na Tegelen kwam de preses, toch wel iets schoorvoetend, vragen hoe we thuis waren gekomen. "Prima preses. Veer höbbe 'n gezellige nach gehad en zien nog in Duitsland gewees. Zoe zeet geer mer weer, mèt de Staar kumste nog 'ns örgens."

Van/naar/via Roermond
Werkzaamheden: de hele dag
businzet

Tickets

Fotografie cover "De Staar per spoor door Nederland"
Fotograaf Vincent van den Bergh

f /DeMastreechterStaar